

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIJEVA ULICA 5. — TELEFON: 51-22, 51-23, 51-24, 51-25 in 51-26. — Izhaja vsak dan opoldne. Mesečna naročnina 6.— L, Za inozemstvo: 15.20 L.

IZKLJUČNO ZASTOPSTVO za oglase iz Kraljevine Italije in inozemstva ima
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO.

Uspešno odbiti sovražni napadi pri Tobruku in Kulkvabertu

Pri sovražnih letalskih napadih so bila sestreljena tri angleška letala

Glavni stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil dne 11. nov. naslednje vojno poročilo št. 527:

Snoči so angleška letala ponovno metala bombe na Brindisi in Neapelj. Bilo je nekaj škoda, toda nobenih žrtev med prebivalstvom. Protiletalsko topništvo je sestrelilo dve letali, eno v Neaplju, drugo v Brindisi.

Smrtne žrtve prvega napada na Brindisi so se povečale od 40 na 96, število ranjenec pa na 102. Zadet ni bil noben vojaški cilj.

V Severni Afriki so čete nekaterih posadk na bojiščih pri Tobruku takoj nastopile proti napadalnim poskusom sovražnika, ki je bil prisiljen umakniti se in je utrpel velike izgube na mrtvih in ujetnikih. Nemški letalski oddelki so ponovno bombardirali cilje v trdnjavi ter povzročile porušena in požare.

Napad sovražnih letal na Bengazi je povzročil škodo na stanovanjih in štiri žrtve med muslimanskim prebivalstvom.

V Vzhodni Afriki so bili odbiti novi napadi na naše postojanke v Kulkvabertu. Eno sovražno letalo je bilo sestreljeno ter je tresčilo na tla na tej strani boje črte.

Izjalovljeni sovražni napadi

Operacijsko področje, 12. nov. V predpretekli noči se je skušal sovražnik na nekem odseku tobruške fronte revanžirati za

Pomembno priznanje generala Wavella

Odločilni pomen italijanskega pohoda proti Grčiji in ofenzivnih akcij letalstva v Sredozemlju za ponovno osvoboditev Cirenaike

Rim, 12. nov. s. General Wavell, bivši poveljnik angleških in imperialnih oboroženih sil v severni in vzhodni Afriki ter na Srednjem vzhodu, ki je sedaj znan kot poveljnik oboroženih sil v Iranu in Iraku, je imel v New Delhiju o priliki nekega svojega potovanja po Indiji govor, o katerem je poročal tudi londonski radio. Dejal je, da so bile skoraj vse imperialne čete, ki so bile dobrega izvežbane in so bile koncentrirane na Srednjem vzhodu, pričeto tega leta prepeljane v Grčijo, da bi ji pomagale. V Cirenaiki, je dejal, je bilo tedaj le malo čet. Nisem verjel, da bo sovražnik sprožil svojo ofenzivo pred aprilom. Menil sem, da bom lahko dotlej izkoristil kontingente, ki so se tedaj borili v italijanski vzhodni Afriki, ter nove čete, katerih prihod je bil že napovedan. Na nesrečo pa je sovražnik napadel mesec dni prej, kakor je bilo predvideno.

Svečane proslave Vladarjevega rojstnega dne

Po vsej Italiji in v tujini so potekle resno in v skladu z vojnimi razmerami

Rim, 12. nov. s. Ob rojstnem dnevu Kralja in Cesarja so vihrale trobujnice v vseh mestih in krajih Italije. Rojstni dan je bil proslavljen v svečanem in resnem ozračju vojnega časa. V vojašnicah in na operacijskih področjih so čete defilirale pred svojimi poveljniki, nakar so vojaki peli narodne himne in Vladarju obnovili prisrčno zvestobe do zadnje žrtve Kralju in Cesarju. Kralj in Cesar je sprejel čestitke zastopnikov oblasti in ustanov ter političnih prvakov, ki so mu vsi izražali neomajno prepričanje o italijanski zmagi. O priliki Kraljevega rojstnega dne je bilo razdeljenih mnogo vojaških odklikovanih posameznim oficirjem, ki so se odklikovali v borbah na grški in jugoslovanski ter afriški fronti.

Tudi po vsej Albaniji so bile proslave rojstnega dne Nj. Vel. Kralja in Cesarja zelo svečane. V Tirani in drugih krajih so bile ves dan izobešene zastave. Vojske in civilne oblasti so se udeležile vrste proslavnih svečanosti. Kraljevi namestnik je prisostvoval svečani službi božji v stari tiranski mošeji. Udeležili so se je tudi vsi člani vlade. Tiranski mufti je ob tej priliki prečital posebno molitev za Vladarja, v kateri je navedel, da je 11. november med najsvetejšimi dnevi albanskega naroda.

V Splitu je bil Vladarjev rojstni dan zelo svečano praznovan. V stolnici je škof daroval svečano službo božjo. Nato so v okvir uposebne svečanosti spremenili ime na splitskih ulic. Glavni trg je bil imenovan po Vladarju, nabrežje pa po Mussoliniju. V vladni palači je bil nato sprejem političnih prvakov in drugih zastopnikov oblasti, pri katerem je prišlo do navdušenih ovacij za Vladarja in Duceja.

V Zagrebu je imela proslava Kraljevega rojstnega dne poseben značaj. Poglavniki je pregledal oddelke hrvatske vojske, svoje garde, karabinerjev, Crnih strajc in fašističnih mladinskih organizacij. Oddelki so nato odkorakali pred italijansko poslanstvo, kjer je poslanik Casertano priridel svečan sprejem, na katerega so prišli nemški, bolgarski, španski, rumunski in slovaški poslaniki, hrvatski zunanji minister Lorković in drugi člani vlade ter še druge ugledne osebnosti. Maršal Kvaternik je iz-

neuspehe v prejšnjih dneh, o močnem pripravljalnem ognju topništva, ki je trajal eno uro, so skušale velike nasprotnikove patrole doseči naše postojanke. Poizkusi pa so se brž izjalovili ob krepkem odporu borcev, ki so zadali sovražniku nove hude izgube. Na terenu je obležalo več mrtvih, mnogo sovražnikov pa je bilo ujetih. Tudi na drugih odsekih fronte je prišlo do spopadov med patrolami z enako ugodnim rezultatom.

Nemške letalske skupine pa so nadaljevale z uničevanjem sovražnih protiletalskih baterij, taborišč in skladišč goriva v tobruški trdnjavi. Bombe so razdejale objekte in povzročile številne požare.

Zrtev zadnjih sovražnih letalskih napadov

Rim, 12. nov. s. Snoči so bili objavljeni službeni podatki o žrtvah zadnjega sovražnega letalskega napada na Neapelj v noči na ponedeljek. Sedem ljudi je bilo ubitih, 11 pa ranjenih.

Objavljeni so bili podatki tudi o žrtvah letalskih napadov v noči na preteklo soboto na Gelo, Caltagirone, v noči na nedeljo na Neapelj in Conco dei Marmi pri Palermo. V Geli so bili ubiti trije moški, dva pa sta bila ranjena. V Caltagirone sta bila dva ubita, v Neaplju trije in sedem ranjenih. V Conco dei Marmi pa je bilo ranjenih devet ljudi.

Te izjave imajo znan pomen, ker potrjujejo: 1. da italijanski pohod proti Grčiji ni bil le odločilnega pomena za rešitev problema južnovzhodne Evrope, marveč da je v smislu zadnjih vojniških izjav ojašal pritisk angleških sil na libijsko fronto in tako mogočil ponovno izvojevanje Cirenaike, 2. da je vztrajni odpor v vzhodni Afriki na drugi strani onemogočil Angležem, da bi osvobodili sile, ki so bile tam angažirane in tako ojačali divizije, ki so operirale v severni Afriki, 3. da je bil eden izmed razlogov angleškega poraza v Cirenaiki kakor v Grčiji zamuda, s katero so prihajala nova ojačenja na Srednjem vzhodu, katero pa so povzročile osne letalske in pomorske sile s svojimi akcijami v Sredozemlju, tako da so morala angleška ojačenja in vojne potrebščine ubrati dolgo pot okrog Afrike.

razil poslaniku v imenu poglavnika čestitke in želje za Vladarja. Poslanik Casertano se mu je prisrčno zahvalil in je poudaril, da podaja vlada Nj. Vel. Kralja in Cesarja vedno nove dokaze prijateljstva in sodelovanja s Hrvatsko. Sledil je pregled pred pesništvo razvrstjenih formacij. Po vsem Zagrebu je včeraj vihralo mnogo italijanskih zastav.

V Berlinu je ob priliki Kraljevega rojstnega dne veleposlanik Alfieri priridel svečan sprejem, na katerega so prišli vsi zastopniki fašističnih organizacij in italijanske kolonije v Berlinu. Veleposlanik jih je nagovoril in opozoril na tisočletno slavo Savojskega doma in veliko osebnost Kralja-vojaka. Njegova izjavanja so vsi prisotni sprejeli z velikimi aplavzi in vzklikanjem vladarju.

V Budimpešti so svečanemu sprejemu na poslanstvo prisostvovali državni podtajnik ministrskega predsedstva, nemški poslanik von Jagow in druge osebnosti. V Atenah je Kraljevi zastopnik sprejel pravke Stranke in njenih mladinskih organizacij, ki so mu izrazili svoje čestitke in želje za Vladarja.

V Rio de Janeiro je bil prav tako svečan sprejem na italijanskem poslanstvu. Listi so objavili serijo člankov, v katerih izražajo svoje simpatije za italijanskega Vladarja in v njih opozarjajo na moralne in intelektualne odlike, s katerimi vodi svoj narod. Tudi v Tokiu in v Jokohami so bile posebne svečanosti v proslavo Vladarjevega rojstnega dne.

Švedsko odklikovanje italijanskemu mehaniku

Stockholm, 12. nov. s. Na svečanosti, ki se je vršila v Stockholmu v nazočnosti mnogih italijanskih in švedskih osebnosti, je švedski prestolonaslednik Pertil osebno izročil visoko švedsko odklikovanje Vazovega reda italijanskemu mehaniku Virgiliju Geroniju kot nagrado za izredno delavnost in izkušnost, ki jo je pokazal pri popraviljanju motodjev.

Obnovite naročnino!

Uspehi v severni Kareliji

Na stotine utrdb izvojevanih — Velik plen in ogromne sovražne izgube — Rušenje Sevastopolja in Kerča ter železniških prog okrog Moskve

Iz Hitlerjeva glavnega stana, 11. nov. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je objavilo danes naslednje vojno poročilo:

Na Krimu prodirajo nemške in rumunske čete dalje proti Sevastopolju in Kerči. Obe luki je letalsko orožje bombardiralo z dobrimi učinki.

Na področju pri Moskvi je doživel sovražnik zaradi letalskih napadov občutne izgube težkega orožja in železniških voz. Bombardirane so bile tudi vojaške naprave v sovjetskem glavnem mestu.

V severni Kareliji so nemške in finske čete v težavnih bojnih in terenskih okoliščinah uničile močne dele sovražne divizije. Pri tem je bilo zavzetih v boju 700 bunkerjev, ujetih 1200 sovjetskih vojakov, zaplenjeni ali pa uničeni 4 oklopni vozovi, 30 topov, nad 100 strojne in metalne min, kakor tudi mnogoštevilne druge vojne potrebščine. Krvave izgube sovražnika presegajo večkrat število ujetnikov.

Pred angleško južnovzhodno obalo so zadelo bojna letala podnevi z bombami 3 večje tovrne ladje, ki so bile tako hudo poškodovane, da se more računati z njihovo izgubo. Vzhodno od Eastona je bil zadet z bombami težkega kalibra velik plavž.

V severni Afriki so napadla nemška bojna letala angleško letališče vzhodno od Marsa Matruha z rušilnimi in zažigalnimi bombami.

Sovražna letala niso priletela nad nemško državno ozemlje.

Letalske akcije

Berlin, 12. nov. s. Pred obalami Krima so nemški bombniki poškodovali tri sovjetske ladje. Na osrednjem odseku vzhodne fronte je bilo z letalskimi napadi uničenih 12 oklopnih avtomobilov in 150 motornih vozil. Pri napadih na vseh odsekih fronte so nemška letala popolnoma uničila 8 vlakov in 7 lokomotiv ter poškodovala nadaljnjih 44 vlakov in štiri lokomotive.

Še zmerom sami načrti

Berlin, 12. nov. s. Tukajšnji krogi so z zanimanjem opozorili na »zanesljive« vsti diplomatskega sodelavca skupine listov »Scripps Howard« glede vojnega načrta Rusije in Amerike, ki naj bi ga izdelal Stalin. Po načrtu je predviden za leto 1942. koncentričen napad zavezniških sil na Nemčijo. Sodelovale bi tudi ameriške čete. Možno je, pripominjajo v berlinskih političnih krogih, da je Stalin dal pobudo za tak načrt. Vsekakor je gotovo, da je tesno prijateljstvo med rdečim diktatorjem in Rooseveltom starega datuma. Toda čemu je bilo potrebno o tem informirati javnost. Verjetno je Roosevelt nameraval na ta način preizkusiti javno mnenje in ga pripraviti na sprejem tega, kar

utegne postati jutri izvršeno dejstvo, to je odhod ekspedicijskega zbora v Evropo ali kam drugam.

Bolgarija v borbi proti Angliji in Rusiji

Sofija, 12. nov. s. Včeraj popoldne se je pričela v parlamentu razprava o politiki vlade. Prvi je govoril podpredsednik Sobranja Pešev, ki je omenil govora Duceja in Hitlerja ob zaključku pohoda na Balkan in podčrtal, da so največji državniški sveta priznali Bolgariji pravico do Makedonije in Tracije. Parlament je živahno vzklikal Mus solinjū in Hitlerju. Pešev je nato govoril o nameri Sovjetov, da bi se vmešavali v Balkan, zlasti v bolgarske zadeve, ter je opozoril na to, da sile ovi ne bodo dovolile nobenega vmešavanja Sovjetov na tem področju. Anglija in Sovjetska zveza sta največja smrtna nevarnost za Bolgarijo in bolgarski narod ima pravico boriti se proti tej zvezi. Edina pot bolgarskega naroda je ta, ki je bila izbrana, to je odkrito prijateljstvo in tesno sodelovanje s silami osi. Reki so, da vprašanje naše južne meje še ni bilo urejeno, toda nam se ne mudi in mislim, da bo to vprašanje rešeno kasneje po načelih pravice in v skladu s pravicami bolgarskega naroda.

Finska v obrambni borbi

Izjava predsednika Rytija ameriškim novinarjem

Stockholm, 12. nov. u. Predsednik finske republike Ryti je dal skupini ameriških novinarjev nekaj izjav, v katerih je obelodil zgodovinske in politične razloge sedanje borbe finskega naroda proti Sovjetski zvezi, ki ga je ogražala. »Če se Finska ne bi bila dvignila k obrambi svojih pravic,« je dejal, »bi bilo 36 sovjetskih divizij vdrla v deželo in jo zavojevala. Ta vojska je bila že pripravljena na pohod, Finska vojska drži ta trenutek 750 km dolgo fronto in povsod zmagovito nastopa.«

Na nekaj konkretnih vprašanj glede spornih točk v odnosih med Helsinkii in Washingtonom, posebno pa glede nadaljevanja vojne, je predsednik Ryti novinarjem naznačil, da niso Finci krivi, če so se Finska in Zedinjene države tokrat znašle v nasprotnih taborih, prva v borbi proti boljševizmu, druga na njegovi strani. Finski narod si želi pri ameriških politikih večjega razumevanja za svoje potrebe in pravice. (Piccola)

Politika Brazilije

Rio de Janeiro, 12. nov. s. Ob priliki banketa oficirskega zbora je imel predsednik republike Aguirre govor, v katerem je med drugim dejal: »Noben vpadnik ne bo stopil na brazilska tla, ne da bi ga zelo trdo sprejeli. V Braziliji bomo strogo postopali z vsemi, ki bi radi z intrigami ali klevetami hoteli slabiti državno skupnost. Zgodovinska doba, ki jo preživljamo, ne dopušta nikake nesloge ne razdorov. Založni položaj narodov, ki so se spustili v sterilne debate, ki jim onemogočajo akcijo, naj nas uči. Govoril je nato posebej o zunanjem in notranjopolitičnem položaju Brazilije ter je izjavil: »Mi smo demokrat-

ska država na novih osnovah. Odprli smo vrata vsem gospodarskim silam. Najti hočemo ravnovesje med svobodo in oblastjo v okviru naših zgodovinskih tradicij in postulatov konstruktivnega nacionalizma.

Priloge za dokončno spremembo ameriškega nevtralnostnega zakona

Washington, 12. nov. u. Roosevelt je imel včeraj razgovore z zastopniki senata in reprezentančne zbornice, ki so se nanašali na bližnjo ponovno razpravo o spremembah nevtralnostnega zakona v reprezentančni zbornici. Prvaki demokratske večine napovedujejo, da bo zbornica pristala do četrta na sprememljive predloge senata k predloženi in v načelu že odobrenemu zakonskemu načrtu. Vse pa kaže, da bo vladna večina v reprezentančni zbornici dosegla tokrat kvečjemu 20 do 30 glasov nad opozicijo. (Piccola)

Priloge za protiletalsko obrambo na Japonskem

Tokio, 12. nov. s. Ministrstvo za državno obrambo je sklenilo ustanoviti poseben zavod za raziskavanje in na področju protiletalske obrambe. Zavod bo skušal dočeti gradbeni material, ki bo laže vzdržal eksplozije bomb v primeru letalskih napadov. Kakor znano, je na Japonskem večina hiš iz lesa in papirja.

Redno zasedanje japonskega parlamenta

Tokio, 12. nov. s. Japonski službeni list je objavil, da se bo redno zasedanje parlamenta začelo 24. decembra. Kakor je znano, se v soboto sestane zbornica k izredni seji.

Izgube angleškega letalstva

Berlin, 12. nov. s. Kakor se doznava iz vojaškega vira, je angleško letalstvo od 1. maja do 31. oktobra t. l. izgubilo 1744 letal, dočim je nemško letalstvo v isti dobi izgubilo samo 376 letal. Te ugotovitve, pravi v tukajšnjih političnih krogih, razkrinjuje znano angleško propagandno taktiko, ki po potrebi spreminja številke.

Ameriški vojniki prebirajo Hitlerjev »Mein Kampf«

Fort Grant (Illinois), 12. nov. u. Vojaške oblasti so zbrale nekaj statističnih podatkov, iz katerih izhaja, da so vojniki v tukajšnji vojaški knjižnici med 40.000 knjigami segali v največji meri po Hitlerjevi knjigi »Mein Kampf«. (Piccola)

Kanadci zaplenili francosko jadnico

Bern, 12. nov. s. Prispela je vest, da so kanadske vojne ladje v bližini Sydneya ustavile in zaplenile francosko jadnico »Angelus«.

Vmešavanje La Guardie v cerkvene zadeve

New York, 12. nov. s. Revija »The Christian Century« označuje kot žalitev brez primere okoliščino, da je newyorški župan pozval ameriško duhovščino, naj prečita prihodnjo nedeljo s priznič besediščno pridigo o priliki tako imenovanega osvobodilnega dne. Stališče newyorškega župana označujejo tudi drugi kritiki za netaktno in za značilen izraz absolutističnih stremeljenj v državi.

Neuspeh v Avstraliji razpisanega vojnega posojila

Sydney, 12. nov. s. Avstralska vlada je razpisala novo 100 milijonsko vojno posojilo. Razpis posojila pa je bil v vsej javnosti neugodno sprejet. Rezultati vpisovanja so vse kaj drugega kakor zadovoljivi.

Večerne omejitve javnega prometa

Rim, 12. nov. s. Da bi se dosegli nadaljnji prihranki na električnem toku in pnevmatikah, so oblasti v vseh italijanskih pokrajnih okoliščinah, da se od 11. novembra dalje tramvajski in avtobusni promet po mestih od 22. ure dalje močno omeji. Od te ure dalje bodo vozili tramvaj in avtobusi le v najnujnejših primerih. V zvezi s tem bodo odtelet ob 22. zaprti vsi javni lokali. Le manjše število kinematografov in gledališč bo odprtih do 23. ure, kolikor lahko vanje zahaja občinstvo, ne da bi mu bilo treba posluževati se omenjenih javnih prevoznih sredstev. Gledališča in filmske predstave v ostalih gledališčih in kinematografih kakor tudi koncerte in druge prireditve se bodo od 11. novembra dalje v vseh starih italijanskih pokrajnih prirejale v popoldanskih urah.

Morilec majorja Döhringa obsojen na smrt

Bukarešta, 12. nov. s. Tu je bil obsojen na smrt zločinec, ki je v preteklem januarju v neki bukareški ulici ubil nemškega majorja Döhringa. Novinar Arsenio, ki je preskrbel zločinca dovoljenje, da je lahko svoje bivanje v Rumuniji podaljšal za deset dni, je bil obsojen na šest mesecev zapor. Trije nadaljnji obtoženci, med njimi dva Grka, so bili obsojeni na zaporno kazen po dve do šest let.

Napad na švedsko ladjo

Stockholm, 12. nov. s. List »Afton Bladet« doznava, da je bila švedska tovorna ladja »Braeholm«, ki je vozila med Rotterdamom in Stockholmom, bombardirana od nekega angleškega letala. En član posadke, ki ga je zadel izstrelak iz strojnice, je mrtev.

Huda železniška nesreča

New York, 12. nov. s. V Kentonu v Ohio je neki vlak skočil s tira. Pri tem se je prevrnil. Po prvih vesteh je bilo najmanj 20 ljudi ubitih.

Povišan prispevek za Pokrajinsko delavsko zvezo

Zavod za socialno zavarovanje Ljubljanske pokrajine objavlja, da je po naredbi Visokega Komisarja za Ljubljansko pokrajino št. 120 z dne 1. novembra t. l. zvišal prispevek za Pokrajinsko delavsko zvezo (prejšnjo Delavsko zbornico) od dosedanjih 0,3 % na 0,7 % zavarovane mezd.

Zato je od 1. novembra naprej odtegniti od delavskih plač za vse prispevke naslednje zaokrožene zneske:

a) za osebe, ki so obvezno zavarovane za omenjlost, starost in smrt v I. meznem razredu na teden — 6 dni — 2,20 lire (na dan 0,45), v II. meznem razredu 2,90 (0,50), v III. meznem razredu 3,60 (0,60), v IV. meznem razredu 4,40 (0,70), v V. meznem razredu 5,80 (1,00), v VI. meznem razredu 7,30 (1,20), v VII. meznem razredu 8,80 (1,50), v VIII. meznem razredu 11,70 lire (1,90);

b) za osebe, ki niso obvezno zavarovane za omenjlost, starost in smrt, pa v I. meznem razredu na teden 1,70 lire (na dan 0,40) v II. meznem razredu 2,90 (0,50), v III. meznem razredu 2,80 (0,50), v IV. meznem razredu 3,40 (0,60), v V. meznem razredu 4,50 (0,70), v VI. meznem razredu 5,60 (0,90), v VII. meznem razredu 6,70 (1,10) in v VIII. meznem razredu 8,90 lire (na dan 1,50 lire).

Za mezni razred z označbo »c« niso dovoljeni nobeni odteljaji. Celotna tabela o prispevih in dovoljenih odteljajih bo objavljena v prihodnji številki »Delavskega zavarovanja«.

Kako smo dobili poslojpe vseučiliške knjižnice

Iz kronike prizadevanj za vseučiliško knjižnico, ki je zdaj odprta — Popsine ureditve še ni

Ljubljana, 12. novembra
Zdaj, ko je vseučiliška knjižnica izročena svemu namenu in ko se že dan za dnem zbirajo v veliki čitalnici trume dijakov, učencakov in ljubiteljev ved, je prav da opozorimo na nekatero zanimivost o zgodovini prizadevanj za novo poslojpe.

AKCIJE ZA IZPOLNITEV UNIVERZE

Prejšnja leta smo pogosto govorili o akcijah za izpolnitev ljubljanske univerze. Številni vseučiliški zavodi so potrebovali primernejše prostore, boljše opremo in ureditve. Dolga leta smo pisali o revščini kemičnega inštituta in o težavah zavodov tehnične fakultete. Akademiki so pa tudi opozarjali na nepopolnost medicinske fakultete. Boj za novo vseučiliško knjižnico je pa postal še posebno popularen, skoraj prav tako, kakor za novo bolnico. Nedvomno je univerza nujno potrebovala primerne knjižnice ter o je pogrešala od leta do leta bolj. Stari prostori v gimnaziji na Poljanah so bili že desetletja pretesni, delo v njih je bilo skoraj onemogočeno. Pri vsem svojem velikem bogastvu knjižnica ni mogla nuditi marsičesa, ker so bile knjige založene v zabojih. Vse izkušnje in delavnost knjižničarjev niso mogli odstraniti vseh težav. Imeli smo dragoceno zbirko knjig, ki je pa bila v pravem pomenu besede zakopan zaklad. Ključni pa novi vseučiliški knjižnici, ki so našli močan odmev tudi v najširši javnosti, so bili torej upravičeni. To se je izkazalo najlepše v tem, da so z zahtevo po vseučiliški knjižnici soglašali vsi politični tabori.

AKADEMSKA AKCIJA

Akcija akademikov za novo vseučiliško knjižnico se je začela jeseni l. 1933. Bila je ustanovljena organizacija, ki je začela zbirati sredstva za novo poslojpe in za izpolnjevanje knjižničnih zbirak po Sloveniji, predvsem si je pa prizadevala, da bi država dala denar za novo knjižnico. Daria po 10.000 din so bila skamen za vseučiliško knjižnico, toda ti kamni so se zelo počasi zbirali in ni bilo upanja, da bi posamezniki in domače ustanove mogli v do glednem času zbrati primerno vsoto za zidanje knjižnice. Delavci »Akademske akcije za vseučiliško knjižnico« so neprestano ponavljali zahtevo po kreditu za knjižnico, pošiljali deputacije v Beograd, predlagali resolucije, sklicevali zborovanja... Toda zahteve po zidanju vseučiliške knjižnice so bile naslovljene na pristojna mesta že prejšnje čase večkrat, še preden je bila ustanovljena »akcija«.

KREDITI ZAGOTOVLJENI

ZE L. 1930

V nekaterih primerih smo bili sami krivi, da zahteve niso prodirle. Tako smo tudi zahtevali kredite za vseučiliško knjižnico, nismo pa imeli za njo še načrtov, vsaj takšnih ne, ki bi jih na pristojnem mestu sprejeli. Krediti za vseučiliško knjižnico so bili zagotovljeni že v državnem proračunu za l. 1930/31. Toda gradbena direkcija je zahtevala, naj projektant predloži popravljene načrte najpozneje do srede oktobra l. 1930. Novi načrti so pa bili predloženi šele 15. junija 1931 in v Beograd so prispeli 8. julija. Krediti so pa zapadli že 31. marca l. 1931.

DEBATA O NAČRTU

L. 1933 je izšla brošura »Projekt univerzitetne biblioteka ljubljanske«. V brošuri so bili objavljeni načrti prof. Plečnika. Tedaj se je razveljala razprava o teh načrtih. Oglasil se je »Klub arhitektov na ljubljanski univerzi«, ki je proučil Plečnikove načrte, hkrati pa tudi izdelal svoj načrt vseučiliške knjižnice. Kritiki so očitali Plečnikovemu načrtu, da je zasnovan po vzoru baročne palače iz l. 1870. Trdili so, da poslojpe ne bo moglo služiti svojemu namenu prihodnjih 100 let kakor bi moralo ter da bodo hodniki polni že čez 30 do 40 let. — Kljub zelo ostrim kritikam je bil sprejet Plečnikov načrt.

ZACETEK DELA L. 1936

Ves hrup vendar ni bil zaman. Končno je prišlo do odločitve in oktobra l. 1936 so delavci zasideli lopate za novo knjižnico na zemljišču ob Turjaški ulici. Tam je pred potresom stal Avstralski kraljevski dvorec. L. 1935 so ga podrli. Nekateri so mislili, da kraljevski dvorec, ki je bil zelo lepa palača, ni bil tako poškodovan, da bi ga ne mogli popraviti in ohraniti ter da je Ljubljana utrpela veliko škodo, ko so ga podrli. Poslojpe knjižnice pa v nekem pogledu nadomešča izgubo kraljevega dvorca. Zavzelo je vso veliko parcelo, ki je merila okrog 2000 m². Poslojpe ima obliko četverokota

s 45 m dolgimi stranicami in je 22 m visoko. Na južni strani, vzdolž hiš na Napoleonomem trgu, je čitalnica. Dvorišče je deljeno s krilom, ki veže glavni del poslojpe ob Turjaški ulici s čitalnico. Tako sta nastali dve svetlobni dvorišči.

EDINSTVENA DVORANA V LJUBLJANI

Čitalnica vseučiliške knjižnice je edinstvena dvorana v Ljubljani. Imamo sicer tudi večje dvorane, toda po svojem značaju in prostornem sorazmerju je ta čitalnica vendar posebnost. Dolga je 40 m, široka in visoka pa po 10 m. Višina 10 m je skoraj toliko kakor so visoka tri nadstropja. Čitalnica dobiva svetlobo skozi dve okni, ki zavzemata na vzhodni (ob Gosposki ulici) in zahodni strani (Vegova ulica) celi steni v širini in višini; to se pravi okni sta 10 m visoki in široki. Izkazalo se je, da je čitalnica primerno svetla in da ni treba prižigati luči ob oblačnem vremenu. Dvorana je tudi dobro ogreeta. Ureditve ogrevanja in zračenja je vprašanje zase in nedvomno ni bilo lahko. Obiskovalci čitalnice, ki so se mudili po več ur v nji, se ne pritožujejo nad preprihom.

NOTRANJA UREDITVE

Doslej knjižnice niso mogli še povsem urediti; sedanja ureditve je začasna, zato tudi še ne moremo govoriti o ustroju v novem poslojpu. Ni še vse opreme. Prejeli bodo še kovinske police za knjige v shrambah, ki bodo v nizkih nadstropjih. Vedeti morate tudi, da imajo zdaj v poslojpu knjižnice svoje prostore številni seminarji,

med tem ko so bili po prvotni zamisli vsi prostori namenjeni za knjižnico. Prvotno so bili določeni prostori v visoki kleti za skladišča in manipulatorske prostore, dve stanovanji in zaklonišče. V pritličju in tlemenjstih prostorih sploh bi naj bila skladišča časopisja in tiskov, ki jim škoduje svetloba. Ob vhodu naj bo ekspedicijska in vrtarjeva loža. V prvem nadstropju bi naj bile v krilu ob Gosposki ulici sobe katalogov, sobe za revije in profesorska čitalnica. Ob Vegovi ulici so bili prostori določeni za upravo in arhiv. Ob Turjaški ulici nad glavnim vhodom je lepa razstavna dvorana za razne redke knjižne zbirke. V tem delu poslojpa bi naj trihili tudi dragocene rokopise. V gornjih treh nadstropjih v vseh treh krilih so določeni prostori za knjižne shrambe. Nadstropja so visoka le 2,25 m, tako da bo mogoče doseči na polico do stropa brez podstavka ali lestvice. Največja zamuda je nastala prav zaradi posebnih kovinskih polic, ki bodo stale v teh shrambah. Police morajo biti kovinske, da je večja varnost pred ognjem. Dobili jih bodo iz Milana. V četrtem nadstropju je še ena dvorana, ki lahko služi temu ali onemu namenu.

Končno naj še omenimo, da so bila sama stavbna dela proračunana na približno 7,5 milijona din. Razumljivo je, da je zelo draga tudi nova oprema. Marsikaj še pogrešajo. Tako n. pr. še ni tudi dovolj novih miz v čitalnici. Toda knjižnico imamo vendar in zdaj že služijo svojemu namenu tako dobro, da se pomanjkljivosti skoraj ne opazijo.

Pijanec v kurnici

Poučna zgodba, ki je o njej včeraj razpravljala kazenski senat

Ljubljana, 12. novembra

Čudni so včasih vzroki, ki spravijo ljudi na zatožno klopo, od tam pa tudi v zapore. Toda obtožba zaradi kaznivga dejanja storjenega v pijanosti ni v analizi naše kriminalitete nič posebnega. Vprašanje pijanosti kot olajšilne ali obtežilne okolnosti je našim juristom nudilo že mnogo priložnosti za premišljevanje in opredeljevanje stališč. Naš zakonodajec je pijanost pod določenimi pogoji celo obremenil posebej in pravi, da kdor se z uživanjem močnih pijač ali napojil naklepoma ali iz malomarnosti tako upijani, da postane nevarčen, in v takem stanju kaznivno dejanje, ki se preganja po službeni dolžnosti, se kaznuje zlog same te pijanosti z zaporo do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Ta paragraf je nakopal obtožencu, ki se je včeraj zagovarjal pred kazenskim senatom, ki mu je predloval s. o. s. dr. Felaher, obsodbo, ki sicer ni bila stroga, mu bo pa vendar v njegovem doslej skoro neomadeževanem življenju ostala zapisana kot znamenje greha. Dejanski stan, ki je bil podlaga tej sodbi je bil po izpovedbah prič in obtoženca naslednji:

V letošnjem juniju je obtoženc kasiral pri nekem krojaču svoj zaslužek 50 lir. Povabil ga je na »pol litra« in v bližnji gostilni sta v prijetnem pomenku popila 3 pol litra vina. Nato sta se ločila. Krojač je odšel domov, obtoženc pa naprej ter se spominja še samo toliko, da se je pošteno napil vina pri »Konjičku«. Kaj se je z njim zgodilo naprej, to se pravi od časa, ko je zapustil »Konjičku«, pa ne vse do pol ure po polnoči, ko se je zavele v kurnici Leoniča, kjer je sanatorij takrat imel do 250 piščancev. Njegovo vpitje, da bi mu odpri, je privabilo služničad sanatorija, ki ga je smatrala za tatu — v kurniku je ležal mrtev piščanec z odtrgano glavo — in policalski so stražnika, ki ga je odvedel na policijo, da je tam prenočil, drugi dan so ga zaslišali in nato izročili v zapore sodišča. Obtoženc je trdil, da so se morali poslati z njim, ko je bil tako pijan, da ni nič vedel, kje je, kaj dela in s kom je v družbi, neznan ljudje, ki da so ga vrgli preko visokega zidu sanatorija, ali pa da so bila morda slučajno vrata odprta in da je sam zašel na vrt; od tam pa skozi zamrežen prostor, katerega vrata so bila odprta, v kurnico, ki pa je bila, kakor je bilo ugotovljeno po pričevanju služkinje v sanatoriju, zaključena in je obtoženc moral vanjo vdreti.

Izpoved obtoženca je vsekakor zagonetna in bi ji bilo le težko verjeti, ko bi izpovedi prič ne ugotovljale, da je obtoženc sam vzdignil krik, ko je bil v kurniku. Na

njegovo vpitje so pritekli domačini, ki jih je prosil, naj ga izpustijo ter se tudi pri aretaciji ni upiral. V trenutku »zasajenja« na mestu samem ni mel v krilo nobenega plena in je mrtvi piščanec z odtrgano glavo zopet zagonetka zase. Da je pa s temperamento pijanec zelo različen, je znano, tako da dopušta tudi »žrtve« podmeno, da je izgubila življenje po nedolžnem, ne pa da bi nadaljevala pot v lonec obtoženca.

Sodišče je razsodilo, da je obtoženc kriv, da je poskušal vzeti neko število kokoši in da je to dejanje storil v popolni pijanosti ter tako zagražil prestopke po § 166 kazenskega zakona. Naložilo mu je kazen 300 lir, ki jih mora poravnati v roku dveh mesecev. Všteje se mu pa še preostani zapor, za vsak dan po 22.80 lire.

Prometna nesreča na Šmartinski cesti

Dolga vrsta obtožentev, prič in zagovornikov se je včeraj zvrstila pred sodnikom okrajnega sodišča Petercu. V sobici, ki je že znana, da se v njej razčiščujejo najbolj malenkostni vsakdanji spori in so dneвно na vrsti vsakovrstne žalitve in klevete, so v večini ženske in obravnavajo se najbolj delikatne osebne stvari, ki jih je sprožil hudobni, opravičljivi, le malokdaj tudi nedolžni jezik.

V vrsti včerajšnjih razprav je bila najzanimivejša tista, katere predmet je bila prometna nesreča, ki se je zgodila na Šmartinski cesti. Kolesar je pred gostilno Kovačič prišel med dva v različne smeri vozeča tramvaj, se zadel v bok enega, od bil v drugega in končno obeležal na tleh. Odpejali so ga v bolnico, kjer so ugotovili, da je dobil poškodbe po glavi, da si je zlomil štirj rebra in je potolčen po rokah in nogah. Ležal je v bolnici 10 dni, poleg stroškov zdraviljenja, ki jih je zanj plačala bolniška blagajna, je izljal za zdravljenje še posebej 390 lir in utrpel precejšnjo škodo tudi pri okvari kolesa. Posledice poškodb čuti še danes in ne more delati...

Vse to je moral pretrpeti samo zaradi svoje malomarnosti pri vožnji, ker ni upošteval najpomembnejših pravil vožnje. Tako je namreč pokazala razprava. Prizadeti kolesar je na klanec od Kolinske tovarne proti viaduktu prehitel tramvajski voz s priklopnim vozom ter vozil nato po sredini med tramvajskimi tračnicami, mesto da bi bil zavozil na desno stran, kjer je prostora celo za tovrstni avto. Ko ga je za njim vozeči tramvaj dohitel, se mu je umaknil na levo (!), bilo je že to na rahlem ovinku blizu trgovine Krošelj, v tistem hipu pa mu je nenadoma pripeljal nasproti tram-

vaj, ki je vozil k Sv. Križu. To je kolesarja tako zbegalo, da je izgubil živce in prišlo je do opisane nesreče. Vse to bi se ne bilo zgodilo, ko bi se bil že takoj ko je zavozil pod viadukt držal pravilne desne smeri. Nesreča se je zgodila le po njegovi krivdi.

Ali so coklje luksuz?

Včeraj se je tudi nadaljevala razprava proti neki trgovski s cevji, ki ima svojo trgovino v sredini mesta. Obtožena je bila, da je prekoračila določbe predpisov uredbe o maksimalnih cenah, ker je prodajala lelene sandale (coklje), kakršne je uvedla letošnja moda pod pritiskom časa in razmer s skoro 50% zaslužkom, neke vrste luksuznih čevljev pa, ki jih je kupila za 339 din pa za 440 din. V zadevi je bil zaslišan izvedenec, ki je bil mnenja, da so inkriminirani sandali luksuzno sezonsko blago, ki ne spada pod uredbo o cenah ter torej obtožnika ni zagražila obtožena j prestopka. To tezo je podpirala tudi obramba, češ da si take čevlje preprosto delavsko dekle, pa tudi hčere uradnikov ne morejo omisliti, ker je tipično luksuzno blago, ki si ga kupijo predvsem tista nesolidna dekleta, ki želijo zbužati pozornost moških, ko se postavljajo s takimi modnimi lesenimi sandali po mestnih ulicah. Naredba o maksimalni cen pa je hotela zaščititi predvsem življenske potrebščine. Sodnik pa se temu mnenju ni pridružil in je bila trgovč gle-

de na olajšilne okolnosti obsojena z najmilejšo kaznijo, ki jo dopušča omenjena naredba. Torej leseni sandali, pa če tudi so kaprica ali pa nujna potreba časa, niso luksuzno blago!

Preblizu je prišla njeni roki.

Konkurenca med časopisnimi kolporterji je danes mnogo bolj ostra, kakor je bila še pred časom. Zaostri se so z vljenske razmere, zanimancev za težavno službo je vedno več in zaslužek se je zaradi drugačnih ur izhajanja časopisov občutno znižal. V takem položaju ni nič čudnega, če je borba za kolporterski kruh veliko manj obzirna in da včasih dovede tudi do nedovoljenih obračunavanj.

Zgodilo se je pred Emono. Dve kolporterk: mlajša in starejša, sta ponujali neki ljubljanski tehnik. Med njima je bil že od prej sovražen pogled, ker pri razdeljevanju dotičnega tehnik ob izidu ni bilo vse v redu. Pristopila je neka gospa k starejši kolporterki in hotela o nje kupiti tehnik. V tem je mlajša že odrinila starejšo in sama ponudila časopis. Toda nasilno uveljavljanje pa pri kupovalki menda ni rodilo uspeha, postavila se je tudi odrinjena in priče pripovedujejo, da jo je mlajša udarila s pestjo po obrazu in ji očala tudi tatvino. Obtožena pravi, da ne ve natančno, da bi jo bila res udarila, tola pripušča možnost, da je tožiteljica »prišla preblizu njeni roki«. Da se pojasni še nekatere okolnosti, je sodnik pristal na zaslišanje nekaterih po obtožnik predlaganih prič in razpravo preložil.

Pomanjkanje tobaka v Angliji

Cene tobanih izdelkov že opetovano zvišane — Dobave tobaka iz Amerike bodo povečane

Preskrba Anglije s tobakom je od meseca do meseca težja. Mali ljudje žive že dolgo iz rok v usta kajti vse industrijske države so ga hitro razgrabile. Večina angleških trafik prodaja zdaj samo cigarete »No cigarettes«. Vzrok, da so nastale težkoče v preskrbi s tobakom je več. Na eni strani poraba tobaka v Angliji neprestano narašča, največ zato, da so bile cene tobanih izdelkov po vojni pri splošnem naraščanju že večkrat zvišane. To bi bilo končno v splošnem isti vzrok kakor v drugih državah, zapletenih v vojno. Kot posebnost je pa v Angliji še nastopil upravičen strah kadilcev, da bo proizvodnja tobanih izdelkov znatno omejena, ker je vprašanje preskrbe Anglije s surovim tobakom zaradi izčrpanja zalog zelo problematično, zato so jeli angleški kadilci že davno kopiciti zaloge. Pri preskrbi s surovim tobakom pa je nastal še en problem.

Po izbruhu sedanje vojne je angleška vlada prepovedala nadaljnje dobave ameriškega tobaka za katerega je trošila Anglija letno 70 milijonov dolarjev. Ta denar bo zdaj služil za nakup orožja. Ker pa slo-

ni težiče angleške predelave tobaka do dveh tretjin na deležu ameriškega cigaretnega tobaka Virginija so angleški kadilci kaj lahko izračunali kaj pomeni to za nje. Tudi če bi se posrečilo dobiti surov tobak v enakih količinah iz druge države, ki to ne pomenilo za angleške kadilce zadovoljivega izhoda iz kočljivega položaja ker kade kot rečeno večinoma cigarete iz viržinskega tobaka. Ta enostranska priljubljenost itak ni med angleškimi kadilci starejša od svetovne vojne. Pred svetovno vojno so v Angliji predelovali večinoma orientalski tobak. V tej zvezi je zanimivo potovanje angleškega tobaknega kontrolorja Maxwella v Združene države kjer se je pogajal z ameriško vlado glede večjih dobav tobaka Angliji. Prvotna prepoved ameriških dobav je bila že v toliko ublažena, da so bile tudi dobave tobaka Angliji med sedanjo vojno vključene v zakon o posojilu in pomoči, in v okviru tega zakona naj bi se tudi dobave tobaka povečale. To je pa bolj vprašanje prevoznih sredstev kakor denarja.

Evropska literarna zveza

Na tradicionalnem letnem kongresu pesnikov v Weimarju, ki so se ga letos udeležili pesniki 14 narodov, je bila na pobudo inozemskih pesnikov ustanovljena evropska literarna zveza. Za njenega prvega predsednika je bil izvoljen pesnik Hans Carossa.

Hans Carossa je znan po svojih delih tudi izven Nemčije. Letos 15. januarja bo star 63 let. Rojen je bil v Tölzu na Bavarskem, po poklicu zdravnik. Že s prvimi zbirkami stihov je opozoril javnost nase. O njih so se zelo pohvalno izrazili R. M. Rilke, Dehmel, in H. W. Hoffmannsthal. Svojo bogato pesniško žetev je iz krogov avtokritičnega vidika pregledal in zbral v zvezek, ki je izšel leta 1938 ob pesnikovi 60letnici pod naslovom »Gedichte«. Iz Carossove poezije vejejo najnežnejša čustva, čar prirode in doma, njegove pesmi se odlikujejo po izredno lepem jeziku in klenih stihih. Pesnik je Carossa tudi v prozi, pa naj gre za njegovo prvo prozno delo »Der Bürger Ende« ali »Der Artz Glon«. Čista Carossova lirika in dozorela proza sta v svoji celoti pomembno umetniško delo. Za svojo 60letnico je bil Carossa odlikovan z Götthejevo nagrado, obenem pa počaščen tudi z Gotfried-Hellerjevo, münchensko in drugimi nagradami. V Hansu Carossu ima novo ustanovljena evropska literarna zveza uglednega predstavnika.

Ogromen meteor

Prebivalci Genove so opazili nedavno v večernih urah na nebu čudno zarjo. Ogro-

men meteor je puščal nekaj sekund na temnem nebosvodu za seboj jasno modrikasto svetlobo. Padal je proti jugovzhodu. Ko je imel za seboj že tricertrine poti se je naenkrat odtrgal od njega velik, dolg ognjeni zubej, ki se je nenadoma razpršil ter pustil za seboj za trenutek velik oblak isker. Prizor na nočnem nebu je bil očarljiv.

Obvezna državna služba rumunskih inženirjev

S posebnim zakonom je bilo v Rumuniji odrejeno, da morajo vsi rumunski inženirji, ki so bili diplomirani v Rumuniji ali pa na inozemskih visokih tehničnih šolah in ki so člani rumunske zveze inženirjev, služiti tri leta v državni ali pa javni službi. Inženirji, ki so kot študentje uživali stipendije morajo ostati v državni službi 5 let. Inženirji, ki bi ne hoteli ostati v državni službi pa izgube pravico do izvrševanja svojega poklica.

Filmska predstava za slepe

V enem izmed kinematografov nemškega mesta Wuppertala so prikazovali občinstvu med katerimi so bili sami slepci, znani film režiserja Willy Forsta o začetkih slovečih dunajskih operet »Operetta«. Preden se je pričela predstava so slepcem podrobno predstavili podine igralce, tako da so bile potrebne med predstavo samo še kratke razlage. To je bila druga filmska predstava za slepce v Wuppertalu. V ta namen so najprikladnejši filmi, v katerih prevladuje glasba.

PROKLETSTVO

DEMANTA

Roman

Čim sem se vrnil v svojo sobo, sem se umil z mrzlo vodo, se sblekel, zaklenil vrata, pogledal pod posteljo in med dvojne zastore, potem sem pa poskusil zaspati. Toda gardist in njegova spremljevalka sta bila v sosedni sobi tako glasna, da skoraj vso noč nisem zatislil oči.

Šele proti jutru sem trdno zaspal. Ko sem se prebudil, je bila ura v zvoniku blizu cerkve že polдне. Vstal sem in jel razmišljati o svojem trenutnem položaju. Kotiček, ki sem ga bil našel, gotovo ni bil varen. Treba se je bilo preseliti drugam. Moji prvi koraki po prihodu iz ječe nikakor niso bili srečni. Zla usoda me je bila zanesla v hišo, kjer je stanoval ta vražji Bill Sharper.

Gospodinja mi je bila omenila samo njega, toda kdo ve, da-li ne stanuje pri nji tudi Manzana. Te misli se nisem mogel odkrižati. Moral sem čim prej zapustiti to hišo, kjer sem bil v nevarnosti, da doživim v nji vsak čas neprijetno srečanje.

Sicer pa tu tudi iz drugih razlogov ne bil ostal v tej hiši. Gospodinja je bila preveč ljubezniva; očitno je še vedno mislila na svojega cigana. Njena vsiljivost mi je bila neprijetna.

Povedal sem ji torej, da se k obedu ne vrnem. Prijateljsko sem stisnil Bobbyju nožico in odšel. Obedoval sem v italijanski restavraciji, potem sem pa šel iskat drugo stanovanje.

VIII

Tista, ki je nisem pričakoval

Cez dobro uro sem se ustavljal pred velikim poslopjem z napisom na pročelju: »Caledonian Hotel«. To je bil tretje vrste hotel, kamor so zahajali večinoma mornarji in pristaniški delavci. Ljudje so prihajali vanj in odhajali, ne da bi se kdo zmenil za nje. Na oknu hotelske pisarne je bilo objavljeno, da ima hotel dvesto sob. Ni torej čuda, da ni bilo mogoče nadzirati toliko najemnikov.

Sklenil sem torej nastaniti se v tem hotelu. Preden sem pa storil to, sem pristopil k starinarju in zamenjal svojo preveč elegantno obleko za mornariški kroj — jopič, dežni plašč, hlače in čepico. Starinarju sem pustil tudi svojo lasuljo, za katero mi je dal dva šilinga.

Ko sem se vračal od starinarja, bi ne bil nihče spoznal v meni moža, ki je nekaj ur prej večerjal z gospodinjo v Limehosu.

Končno sem bil našel obleko, ki mi je pristojala in v kateri sem se lahko pojavil kjerkoli, ne da bi me kdo spoznal.

V Londonu nisem mogel več ostati, ker bi bil lahko srečal Billa Sharperja in morda tudi Manzana. Edina moja želja je bila vkrcati se na ladjo in odpotovati kam daleč, kjer bi lahko prodal ukradeni demant in postal pošten človek.

Sklenil sem vkrcati se na poljubno ladjo kot mornar ali pa pomožni kurjač. Glavno je bilo, da bi čim prej zapustil Anglijo.

Odšel sem torej v Caledonian Hotel in se vpisal v policijsko knjigo pod imenom Jim Perkins. Brez vsake formalnosti sem dobil sobo v četrtem nadstropju. Prvič po svojem odhodu iz Readinga sem se končno počutil mirnega in mogel sem se po mili volji naspati. Hranil sem se v hotelski jedilnici med mornarji in kmalu sem imel med njimi mnogo znanec. Objubili so mi preskrbeti službo. V pričakovanju izpolnitve njihove obljube sem se izprehajal po obali. Srečeval sem mornarje in pristaniške delavce, zanimal sem se za prihod in odhod ladij. Včasih sem tudi prišel za slučajno delo v pristanišču.

Nekega večera mi je sporočil eden mojih novih prijateljev, da se pripravila jadrnica »Hamburg« na pot v Južno Ameriko in da bi rad kapitan izpolnil njeno posadko. Takoj sem se mu šel predstaviti in imel sem srečo, da me je sprejel.

— Odhod v četrtek, — mi je dejal kapitan Wright. — Z začetkom noči morate biti na krovu.

Objubil sem mu da bom točen, potem sem se pa vrnil v hotel.

V Londonu naj bi ostal torej samo še en dan. Zato sem sklenil malo pozabavati se z dvema novima prijateljskima. Z Dickom in Funnyjem smo šli obedovat v restavracijo »Leteče želve«, slovečo mornariško kremo po obedu smo pa sklenili privoščiti si malo zabave.